

Олімпійські ігри

1. Олімпійські ігри минулого та участь у них українських спортсменів

Олімпійський спорт є одним із найдивовижніших явищ в історії людства.

Зародившись в Древній Греції у 776 р. до н. е., Олімпійські ігри регулярно

проводилися протягом більш ніж 1000 років, ці змагання були однією з

найважливіших частин загальноєллінської цивілізації. Закінчивши свій

древньогрецький цикл у 394 році н. е., Олімпійські ігри поновили у 1896 році в Греції у нових історичних умовах після 1500 річчя повного занепаду, завдяки

зусиллям засновника нового олімпійського руху французького барона П'єра де Кубертена. Але поновленою, на жаль, лишилась тільки спортивна частина

змагань. Олімпія була не лише спортивним і навіть не тільки фізкультурним

центром. Вона була найголовнішим центром усієї культури давньої Греції.

Уся

діяльність у сфері олімпійського спорту концентрується на підготовці до

Олімпійських ігор та їх успішному проведенні. Найвищим критерієм

ефективності підготовки спортсменів до Олімпійських ігор є завоювання

золотих медалей. Олімпійський спорт є важливим стимулом для розвитку

масового спорту, залучення до нього мільйонів людей різного віку, особливо

дітей та молоді. Одночасно із масового спорту в олімпійський і професійний

спорт відбирають талановитих спортсменів, які в майбутньому досягають

найвищих результатів.

У I Олімпіаді в Афінах (Греція) 1896 року брали участь 241 спортсмен із

14 країн світу. Атлети змагалися у 9 видах спорту: греко-римській боротьбі,

велосипедному спорті, гімнастиці, легкій і важкій атлетиці, плаванні, стрільбі,

тенісі та фехтуванні. На цих іграх виступали в основному європейці, за

винятком спортсменів США та Чилі. Серед учасників були тільки чоловіки.

Першим олімпійським чемпіоном став американець Джеймс Коннолі, що

виграв змагання в потрійному стрибку. Головним номером програми був

марафонський біг по дорозі від містечка Марафон до Афін, по якій у 490 р. до

н. е. біг легендарний грецький воїн, що приніс звістку про перемогу греків над

персами. Першим фінішував грек Спирос Луїс, що став після цього успіху національним героєм.

Нагороджувалися атлети лавровим вінком і маслиновою галузкою, зрізаної у священному гаї Олімпії. На честь переможця виконувався національний гімн і піднімався державний прапор. Ці ритуали стали традиційними.

Глядачами могли бути тільки чоловіки. Жінок не допускали через їхнє безправне становище в рабовласницькому суспільстві. Крім того, чоловіки змагалися зовсім голі. Дивитись на ігри дозволялося чужинцям, іноді – навіть і рабам. Керував змаганнями оргкомітет із числа відомих громадян. Під його наглядом за 30 днів до початку Ігор проводилися тренування учасників.

Комітет проводив суддівство, оголошував переможців, пильнував за виконанням правил і збереженням священного миру. Перед початком Ігор учасники складали присягу, запевняючи, що дотримуватимуть правил і змагатимуться чесно і що вони нічим не заплямували себе в житті. Останню вимогу в наш час не відновлено. Греки ж надавали їй виняткового значення. Заради Олімпіади греки відкладали війни, а в наші часи було й навпаки.

Ігри II Олімпіади проходили в Парижі 1900 року. На цих Іграх були присутні 1078 спортсменів з 19 країн. Вперше взяли участь і 11 жінок у турнірах з тенісу і гольфу. До програми вперше додалися футбол, стрільство з

лука, крикет, крокет. У легкоатлетів, крім традиційних видів, у програмі були стрибки з місця і перетягання канату. Героями Ігор стали американські легкоатлети Алвін Кренцлейн – 4 золоті медалі в змаганнях з бігу та стрибках у довжину і Розвівайся Юрі – 3 золоті медалі в стрибках з місця.

Першим українцем на I Олімпіаді 1896 року був Микола Ріттер, у II Олімпіаді 1900 року в Парижі брав участь Петро Заковорот. Не всім спортсменам вистачало коштів доїхати на Олімпійські ігри. У наш час олімпійці є гордістю нації і спортивні держави вкладають значні суми у розвиток олімпійського руху.

Ігри III Олімпіади проходили в Сент-Луїсі 1904 року. Через те, що Ігри

проводилися не в Європі, вони зібрали майже на половину менше учасників

— 687 з 13 країн. Організатори Ігор спробували влаштувати «антропологічні дні»

— змагання для «кольорових» атлетів. Проти цього різко виступив Кубертен, і домігся того, щоб це була остання в олімпійській історії витівка расистів.

Вперше був проведений турнір з боксу, найбільш популярному виду спорту в Америці. Вперше змагались борці вільного стилю. Фехтувальники боролися не тільки на рапірах, шпагах і шаблях, але й на ціпках, тому що в той

час такі бої були широко поширені в багатьох країнах. Майже всі призові місця

завоювали американські спортсмени; у багатьох номерах програми стартували

тільки вони.

Ігри 1916, 1940 та 1944 років було скасовано через Першу та Другу світові війни.

Ігри VII Олімпіади проходили в Антверпені 1920 року. На старт вийшли 2607 учасників з 29 країн. Не брала участь команда Німеччини, що разом із союзниками по війні була відсторонена МОКом від Ігор. По внутрішніх і зовнішніх причинах від цієї Олімпіади і до закінчення II Світової війни Радянський Союз в Олімпійських іграх участі не приймав.

На стадіоні вперше був піднятий олімпійський прапор з п'ятьма переплетеними кільцями; пролунала клятва учасників. Олімпійські кільця символізують п'ять континентів, з яких приїжджають учасник Ігор.

Ігри XI Олімпіади відбулися в Берліні 1936 року. Навколо проведення

літніх Олімпійських Ігор в столиці фашистської Німеччини точилися суперечки серед спортивної громадськості. Проте Ігри відбулися. На них були присутні 3936 атлетів з 49 країн. Вперше до столиці Олімпійських ігор був доставлений олімпійський вогонь. Вогонь — значний символ Олімпійських ігор. Звідки пішла ця традиція? Під час літнього сонцестояння учасники змагань і організатори, прочани і болільники Стародавніх грецьких Ігор віддавали почесні богам, запалюючи вогонь на вівтарях Олімпії. Переможець змагань по бігу удостоювався почесні запалити вогонь для жертвопринесення. У відблисках цього вогню відбувалося суперництво атлетів, конкурс художників, полягала угода про світ посланцями від міст і

народів. От чому була відновлена традиція запалювання вогню, а пізніше і доставки його до місця проведення змагань.

Серед олімпійських ритуалів особливою емоційністю визначається церемонія запалювання вогню в Олімпії і доставки його на головну арену ігор. Це одна з

традицій сучасного Олімпійського руху. За хвилюючою подорожжю вогню через країни, і навіть – континенти, за допомогою телебачення можуть спостерігати мільйони людей. Існує думка, що перше олімпійське полум'я спалахнуло на амстердамському стадіоні в перший день Ігор 1928 року. Однак

до останнього часу більшість дослідників в області олімпійської історії не знаходять підтвердження тому, що цей вогонь був доставлений, як велить традиція, естафетою з Олімпії.

Початок смолоскиповим естафетам, що доставляли вогонь з Олімпії в місто літньої Олімпіади, було покладено в 1936 році. З тих пір церемонії

відкриття Олімпійських ігор збагатилися хвилюючим видовищем запалювання на головному олімпійському стадіоні вогню від смолоскипа, пронесеного естафетою. Біг факелоносців – урочистий пролог Ігор протягом більш чотирьох десятиліть. 20 червня 1936 року в Олімпії був запалений вогонь, що зробив потім 3075 кілометровий шлях по дорозі Греції, Болгарії, Югославії, Угорщини, Чехословаччини і Німеччини. А в 1948 році смолоскип уперше зробив морську подорож [8].

Довгим і тернистим був шлях українських спортсменів до виступу самостійною командою на Олімпійських іграх. Якщо звернутися до історії зародження Олімпійського руху в Україні, то можна прослідкувати, що і серед

українців були прихильники відродження Олімпійських ігор. Але у зв'язку з тим, що українська земля належала Росії та Австрії, українські спортсмени у п'яти перших Олімпіадах виступали під прапорами інших держав. Так 1936 року в Берліні в складі команди Чехословаччини золоту медаль завоював спортсмен українського походження Володимир Сироватка. До 1940-го року українські спортсмени брали участь в Олімпіадах у складі команд Російської імперії, Польщі (уродженці Києва Марьян Водзянський, Андрій СолтанПересвят та ін.), Чехословаччини та інших.

Добре виступали спортсмени України на Олімпійських іграх і у 50–60-ті

роки. Протягом 5-ти Олімпіад внесок спортсменів України в успіхи збірної команди СРСР був достатньо високим та стабільним. Відомими спортсменами, гордістю сучасного олімпійського руху стали: гімнасти В. Чукарін, Б. Шахлін, легкоатлети В. Голубничий, В. Крепкіна, важкоатлет Л. Жаботинський, плавчиха Г. Прозуменщикова та інші.

За радянських часів українські атлети продемонстрували найкращі результати, здивувавши увесь спортивний світ. Так, зокрема, вітчизняний спринтер Валерій Борзов у Мюнхені 1972-го року зламав усі існуючі стереотипи, вперше в історії Олімпійських ігор здолавши темношкірих атлетів

на 100-метрівці та здобувши перемогу на двохсотметровці.

Олімпійський чемпіон 1988 року у Сеулі, діючий рекордсмен світу зі стрибків з жердиною Сергій Бубка є легендою українського спорту. Він встановив в 1994 році ще ніким не побитий світовий рекорд зі стрибків з жердиною – 6,14 м. Усього на рахунку спортсмена 35 світових рекордів.

З 1952 по 1990 роки олімпійський рух в Україні розвивався та зміцнював свою позицію в житті країни. Українські атлети складали щонайменше 25 % кожної олімпійської команди СРСР. Під час Ігор XXII Олімпіади 1980 року у Москві деякі матчі футбольного турніру з великим успіхом проводилися в Києві.

Великі досягнення в розвитку олімпійського спорту України належать таким відомим тренерам, як А. Мишаков, В. Петровський, А. Ялтирян, С. Колчинський, А. Бондарчук, І. Турчин, А. Дерюгіна, В. Смєлова та іншим.

На початку 70-х років в Україні прийняли комплексні заходи для розвитку зимових видів спорту: реконструкція та будівництво спортивних баз, залучення відомих спеціалістів, створення відділів у спортивних школах і центрах підготовки із зимових видів спорту.

Багатовіковий Олімпійський рух подолав чимало перешкод на своєму шляху – перебував багато століть у забутті, а кілька ігор сучасності (1916, 1940

і 1944 років) відмінялися через Першу та Другу світові війни. У наш час Олімпіади – одна з найбільших подій у світі. З удосконаленням спортивного устаткування, удосконалюються і види спорту. До розряду олімпійських

вводяться нові види. В програму Олімпійських ігор входять 33 види спорту, що включають 52 дисципліни. Загалом в окремих змагання розігрується біля 400 медалей.

2. Українські спортсмени на Олімпійських іграх сучасності

Зимові Олімпійські ігри

У лютому 1994 року вперше в історії олімпійського спорту в XVII зимових Олімпійських іграх у Ліллекхаммері (Норвегія) взяла участь українська делегація. До цієї Олімпіади українці брали участь в іграх у складі олімпійської збірної Радянського Союзу та об'єднаної команди (в 1992 році).

Дебют був достатньо успішним – золота і бронзова медалі, 18 очок у неофіційному командному заліку. Першою чемпіонкою стала видатна українська спортсменка Оксана Баюл – 16-річна фігуристка з

Дніпропетровська, чемпіонка світу (1993 р.) здобула золоту медаль у жіночому фігурному катанні. Бронзову медаль у змаганні з біатлону виборола у гонці на 7,5 км Валентина Цербе. У неофіційному командному заліку українські олімпійці посіли тринадцяте місце.

XVIII зимові Олімпійські ігри відбувалися у місті Нагано (Японія) з 7 по 22 лютого 1998. Україну на цих іграх представляли 56 спортсменів (30 чоловіків і 26 жінок). Прапороносцем збірної на церемонії відкриття був біатлоніст Андрій Дериземля. Єдину срібну медаль для України здобула Олена Петрова у біатлоні в індивідуальній гонці на 15 км. У неофіційному командному заліку українська команда посіла вісімнадцяте місце, перше – команда Німеччини.

Визначні події:

- вперше проводилися змагання з хокею серед жіночих команд.

Чемпіонками стали хокеїстки збірної США, перегравши у фіналі Канаду 3–1;

- норвезький лижник Бйорн Делі здобув три золоті медалі. Загалом за кар'єру Делі ставав олімпійським чемпіоном вісім разів й стояв на п'єдесталі пошани 12 разів;

- до олімпійської програми повернувся керлінг, вперше з 1924 року, коли він був демонстраційним видом спорту на перших Зимових іграх у Шамоні;

- вперше проводилися змагання із сноубордингу;

- 15-річна американська фігуристка Тара Ліпінскі стала наймолодшою

олімпійською чемпіонкою в історії Зимових Олімпійських ігор.

XIX зимові Олімпійські ігри (2002) відбувалися у місті Солт-Лейк-Сіті (США) з 8 по 24 лютого 2002 року. Українська команда складалася з 68 спортсменів (46 чоловіків і 22 жінок). Прапороносцем збірної України була Олена Петрова. На цих іграх українська команда не здобула жодної медалі. У неофіційному командному заліку перше місце посіла команда Норвегії.

XX зимові Олімпійські ігри проводилися в Турині, столиці італійського регіону П'ємонт, з 10 по 26 лютого 2006 року. Це другі Зимові Олімпійські ігри в Італії, перші проводилися в Кортина Д'ампеццо у 1956 році. В іграх брало участь 2663 спортсмена (1627 чоловіків і 1006 жінок) з 84 країн, що розіграли між собою 84 комплекти медалей у 15 дисциплінах. Україна була представлена 52 спортсменами в 9 видах спорту і завоювала дві бронзові медалі. Одну в біатлоні (спринт) Лілія Єфремова, іншу вибороли Олена Грушина і Руслан Гончаров у танцях на льоду. Українські спортсмени посіли 25 місце в неофіційному командному заліку, перше – команда Німеччини.

Зимові Олімпійські ігри 2010, офіційна назва – XXI зимові Олімпійські ігри відбувалися з 12 по 28 лютого в канадському місті Ванкувер. Загалом на XXI зимові Олімпійські ігри приїхало 47 українських спортсменів (і додатково

10 резервістів), 34 тренери (з них 3 резервісти), 9 лікарів (з них 1 резервіст).

Також у складі офіційної делегації у Канаду відправилися міністр спорту Юрій

Павленко, президент НОКу Сергій Бубка, шеф української місії Ніна Уманець.

Це треті олімпійські ігри, які прийняла Канада – і перші в провінції

Британська Колумбія. Канада приймала літні Олімпійські ігри в 1976 році в Монреалі, (провінція Квебек) і зимові Олімпійські ігри 1988 року в Калгарі

(провінція Альберта). Також зимові Олімпійські ігри 2010 стали першими іграми на стадіонах НХЛ, оскільки починаючи з зимових Олімпійських ігор в Нагано гравцям НХЛ дозволено брати у них участь.

Ванкувер став найбільшим і найтеплішим містом, де відбувалися зимові Олімпіади. Середньомісячна температура у лютому дорівнює 4,8 С.

Виступ на Олімпіаді у Ванкувері став найневдалішим для України за весь час виступів на зимових Олімпіадах. Найвищі місця, які посіли українські

спортсмени – 5-те (Дериземля, біатлон), 6-те (жіноча збірна України, біатлон) і три восьмих місця. Тоді як на Олімпіаді в Солт-Лейк-Сіті 2002, де Україна також не взяла медалей, найвищими місцями були два п'ятих місця, шосте і сьоме.

У неофіційному командному заліку перше місце посіла команда Канади.

Зимові юнацькі Олімпійські ігри 2012, офіційно відомі як Ігри I

Олімпіади, відбувалися в Інсбруку (Австрія) з 13 по 22 січня 2012 року.

Українська юнацька збірна на Іграх була представлена 23 спортсменами у восьми видах спорту. Першу в історії медаль для України на Зимових юнацьких Олімпійських іграх вибороли фігуристи Олександра Назарова і Максим Нікітін.

Вони здобули «срібло» у спортивних танцях на льоду, пропустивши вперед росіян Анну Яновську і Сергія Мозгова. Ще дві срібні медалі для України здобули фігурист Ярослав Паніот в командних змаганнях та Марія Долгополова у командних змаганнях з шорт-треку (у заліку медалей ці медалі зараховані до змішаної команди, оскільки в команді виступали спортсмени різних країн).

XXII зимові Олімпійські ігри – проходили з 7 по 23 лютого 2014 року в місті Сочі, Росія. Столиця Олімпіади була обрана під час сто дев'ятнадцятої сесії МОК в місті Гватемала, столиці Гватемали 4 липня 2007.

На території Росії Олімпійські ігри були проведені вдруге (до цього в Москві у 1980 році пройшли XXII літні Олімпійські ігри), і вперше – зимові Ігри.

У змаганнях брали участь близько 2800 спортсменів з 88 членів МОК.

Усього відбулось 98 змагань з семи видів спорту.

Українські спортсмени посіли 20 загальнокомандне місце, здобувши 2 нагороди – 1 золоту і 1 бронзову. Золоту нагороду виборола в естафеті з біатлону жіноча команда у наступному складі: Віта Семеренко, Юлія Джима, Валентина Семеренко, Олена Підгрушна. Віта Семеренко у біатлоні (спринт) здобула бронзову медаль.

Російські спортсмени посіли перше загальнокомандне місце, здобувши 13 золотих, 11 срібних і 9 бронзових нагород.

Особисті досягнення деяких спортсменів:

- «король біатлону», норвежець Уле-Ейнар Бйорндален здобув 7-му і 8-му золоті медалі, повторивши досягнення норвезького лижника Бйорна Делі. За загальною кількістю медалей Бйорндален випереджає Делі, таким чином він став найтитлованішим спортсменом зимових Олімпіад за всі часи;
- російський шорт-трековик Віктор Ан став 6-разовим олімпійським чемпіоном, у тому числі тричі, представляючи Південну Корею і тричі – Росію;
- норвезька лижниця Маріт Бйорген, норвезький біатлоніст Еміль Гегле Свендсен і нідерландська ковзанярка Ірен Вюст стали 4-разовими олімпійськими чемпіонами;
- білоруська біатлоністка Дар'я Домрачева і російський шорт-трековик Віктор Ан здобули на цих Іграх 3 золотих медалі;
- італійський саночник Армін Цеггелер став першим спортсменом, який вигравав медалі на 6 зимових Олімпіадах поспіль;
- американка Лорін Вільямс стала п'ятою спортсменкою в історії Олімпійських ігор, яка вигравала медалі на зимових і літніх Олімпійських іграх у різних видах спорту. Окрім «срібла» в Сочі в бобслеї, Лорін також здобула срібну медаль в Афінах і золоту в Лондоні у легкій атлетиці;
- гірськолижниця Тіна Мазе здобула першу та другу золоті медалі в історії для незалежної Словенії на зимових Олімпіадах.

За останні роки олімпійський рух набув грандіозних масштабів і столиці Ігор на час їхнього проведення стають столицями світу.

Літні Олімпійські ігри

На першій літній для самостійної України XXVI Олімпіаді в Атланті 1996 року (США) вітчизняні спортсмени здобули 23 медалі, 9 з яких найвищого гатунку і посіли 9 загальнокомандне місце. Збірну країни представляли 231 спортсмен (146 чоловіків, 85 жінок). Першим чемпіоном літніх Олімпійських ігор став борець греко-римського стилю В'ячеслав Олейник. Володимир Кличко став Чемпіоном з боксу у надважкій ваговій категорії.

Олімпійські чемпіони:

- Інеса Кравець – легка атлетика, жінки, потрійний стрибок;
- Володимир Кличко – бокс, чоловіки, надважка вага;

- Рустам Шаріпов – гімнастика, чоловіки, бруси;
- Лілія Подкопаєва – гімнастикаж, вільні вправи;
- Лілія Подкопаєва – гімнастика, жінки, абсолютна першість;
- Катерина Серебрянська – гімнастика, жінки, особиста першість;
- Тимур Таймазов – важка атлетика, чоловіки (108 кг);
- Вячеслав Олейник – боротьба, греко-римська боротьба, чоловіки (90 кг);
- Євген Браславець та Ігор Матвієнко – вітрильний спорт, чоловіки, 470.

На Олімпійських іграх дебютували софтбол, пляжний волейбол, маунтінбайк, жіночий футбол і гонки екіпажів легкої ваги в академічному веслуванні.

На XXVII Олімпіаді, що відбувалася з 13 вересня по 1 жовтня 2000 року в Сіднеї (Австралія) українські спортсмени завоювали 23 медалі, з них 3 золоті,

10 срібних і 10 бронзових. Олімпійськими чемпіонами стали Яна Клочкова (комплексне плавання на 400 та 800 метрів) і Микола Мільчев у стрільбі.

Олімпійські чемпіони:

- Микола Мільчев – стрільба, скіт;
- Яна Клочкова – плавання, Жінки, 200 м;
- Яна Клочкова – плавання, Жінки, 400 м.

Українські спортсмени посіли 21 загальнокомандне місце. Перше місце здобула команда США, здобувши 94 олімпійські нагороди (37 золотих, 24 срібних, 33 бронзових).

У 2004 році XXVIII Олімпійські ігри повернулися на історичну батьківщину – до Афін (Греція), де національна команда України була представлена 239 спортсменами у 23 видах спорту. Загалом в змаганнях взяли

участь 10 625 спортсменів з 201 країни. На Іграх було розіграно 301 комплект нагород в 28 видах спорту. Ігри відвідало 3 875 479 глядачів. Українська збірна

знову досить вдало виступила. У скарбничці українських спортсменів опинилося знову ж таки 23 нагороди, і 9 з них були золотими (12 загальнокомандне місце). Зокрема, Яна Клочкова здобула 2 золоті медалі, перемігши на дистанції 200 м і 400 м (комплексне плавання). За виняткові

спортивні досягнення на Олімпійських іграх, виявлені мужність, самовідданість і волю до перемоги, піднесення спортивного авторитету України у світі Яна Клочкова отримала кілька державних нагород і найвищу – звання Герой України.

Олімпійські чемпіони:

- Юрій Білоног – легка атлетика, штовхання ядра;
- Валерій Гончаров – гімнастика, паралельні бруси;
- Юрій Нікітін – гімнастика, стрибки на батуті;
- Олена Костевич – стрільба, пневматичний пістолет, 10 м;
- Яна Клочкова – плавання, 200 м комплексним плаванням;
- Яна Клочкова – плавання, 400 м комплексним плаванням;
- Наталія Скакун – важка атлетика, жінки, 63 кг;
- Ельбрус Тедеев – боротьба, чоловіки, легка вага;
- Ірина Мерлені – боротьба, жінки, найлегша вага.

Перше місце в неофіційному командному заліку посіла збірна команда США, здобувши 103 нагороди (35 золотих, 39 срібних, 29 бронзових).

Ігри XXIX Олімпіади проводилися у Пекіні, столиці КНР, з 8 по 24

серпня 2008 року. На цій Олімпіаді відбулися 623 змагання з 28 видів спорту за 302 комплекти медалей, котрі виборювали більш ніж 16 тисяч спортсменів.

У Пекіні національна команда України була представлена 254

спортсменами у 28 видах спорту. 23 серпня 2008 року українські спортсмени встановили рекорд за кількістю медалей завойованих на Олімпійських іграх – 27 нагород, що перевищило 23 медалі, на кожній із трьох останніх літніх Олімпіад. У неофіційному командному заліку українська команда була 11, здобувши 7 золотих нагород, 5 срібних і 15 бронзових.

Олімпійські чемпіони:

- Галина Пундик, Ольга Харлан, Олена Хомрова, Ольга Жовнір – фехтування, жінки, шабля, командна першість;
- Артур Айвазян – кульова стрільба, чоловіки, гвинтівка, лежачи, 50 м;
- Віктор Рубан – стрільба з лука, чоловіки, особиста першість;
- Олександр Петрів – кульова стрільба, чоловіки, швидкісний пістолет, 25 м;

- Наталя Добринська – легка атлетика, жінки, семиборство;
- Інна Осипенко-Радомська – веслування на байдарках та каное, жінки, байдарка одиночна, 500 м;
- Василь Ломаченко – бокс, чоловіки, до 57 кг.

Цікаві факти:

- вперше олімпійська збірна команда України мала свій талісман – лелек;
- Інна Радомська стала олімпійською чемпіонкою Пекіна з веслування на байдарках та каное, випередивши італійку Йозефу Ідем, що посіла друге місце, лише на 4 тисячних секунди. В багатьох інших видах спорту (плавання, легка атлетика тощо) такі результати зарахували б як однакові і вручили б дві золоті медалі;
- важкоатлетка Ольга Коробка – найважча учасниця Олімпійських ігор 2008 року. Її маса становить 167 кг;
- Олександр Петрів здобув золоту медаль у стрільбі з швидкострільного пістолета на дистанції 25 м, встановивши новий Олімпійський рекорд – 780,2 очка.

Відтоді з олімпійської програми виключено бейсбол та софтбол, тому на Лондонській Олімпіаді 2012 року проводилися змагання тільки з 26 видів спорту. На Зимових Олімпіадах проводяться змагання з 7 видів спорту.

У 2010 році вперше в історії олімпійського руху провели І літні юнацькі Олімпійські ігри (Сінгапур). Блискуче виступила команда України, яка виборола 3 місце в неофіційному командному заліку серед 204 команд, поступившись лише Китаю та Росії. Вона завоювала 10 золотих, 9 срібних та 16 бронзових медалей.

Літні Олімпійські Ігри 2012 – Ігри XXX Олімпіади були проведені у Лондоні, столиці Великої Британії. В іграх взяли участь близько 10 тисяч спортсменів з 204 національних олімпійських комітетів. Українські спортсмени посіли 14 загальнокомандне місце, здобувши 20 нагород – 6 золотих, 5 срібних і 9 бронзових.

Олімпійські чемпіони:

- Яна Шемякіна – фехтування, індивідуальна шпага;

- Катерина Тарасенко, Наталія Довгодько, Анастасія Коженкова, Яна Дементьєва – академічне веслування, парні четвірки;
- Олексій Торохтій – важка атлетика, вагова категорія до 105 кг;
- Юрій Чебан – веслування на байдарках і каное, каное-одиначки, 200 метрів;
- Олександр Усик – бокс, вагова категорія до 91 кг;
- Василь Ломаченко – бокс, вагова категорія до 60 кг;

Перше місце посіла команда з США, здобувши 104 нагороди (46 золотих, 29 срібних, 29 бронзових).

Літні юнацькі Олімпійські ігри 2014, офіційно відомі як Ігри II Олімпіади (2014 Summer Youth Olympics), пройшли в Нанкін, Китай з 16 серпня по 28 серпня 2014 року. У них прийняли участь 3600 спортсменів з 201 країни. 58 українських спортсменів приймали участь у 20 видах спорту та здобули 29 нагороди – 9 золотих, 9 срібних і 11 бронзових.